

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: **M. M.**, narozen X
bytem X

proti
žalovanému: **Úřad městského obvodu Plzeň 4**
sídlem Mohylová 55, 312 00 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2022, č. j. UMO4/08919/22,

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.
- II. Žalobce je povinen ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč, a to na účet Krajského soudu v Plzni č. 3703-4321311/0710, variabilní symbol 5739005324.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal dne 22. 8. 2024 žalobu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) proti shora uvedenému rozhodnutí Úřadu městského obvodu Plzeň 4 ze dne 19. 7. 2022, č. j. UMO4/08919/22, a proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 24. 6. 2024, č. j. MMP/297283/24.
2. Rozhodnutím ze dne 19. 7. 2022, č. j. UMO4/08919/22 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), Úřad městského obvodu Plzeň 4 povolil odstranění stavby vodního díla – *LIKVIDACE KOPANÉ STUDNY ST1* na pozemku parc. č. Xa v k. ú. X (dále jen „*studna*“). Žalobce podal žádost o obnovu řízení o odstranění studny, kterou zamítl Úřad městského obvodu Plzeň 4 rozhodnutím ze dne 8. 3. 2024, č. j. UMO4/04449/24 (dále též „*prvoinstanční rozhodnutí o obnově*“). Magistrát města Plzně rozhodnutím ze dne 24. 6. 2024, č. j. MMP/297283/24 (dále též „*druhoinstanční rozhodnutí o obnově*“), zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil prvoinstanční rozhodnutí o obnově.
3. Usnesením ze dne 26. 8. 2024, č. j. 57 A 53/2024-27, soud žalobu v části, v níž se žalobce domáhá zrušení druhoinstančního rozhodnutí o obnově, vyloučil k samostatnému projednání.
4. S žalobou proti napadenému rozhodnutí žalobce spojil návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Tvrdil, že je spoluvlastníkem studny. Odstranění studny bude mít dopady na stav vody v žalobcově studni nacházející se na jeho pozemku. Existence vlastního zdroje studny má dopad i na obvyklou cenu žalobcových nemovitostí, které chce žadatelka o vydání napadeného rozhodnutí koupit a rozšířit na nich svůj podnikatelský záměr. Napadené rozhodnutí způsobí nevratný zásah do žalobcových práv, a proto mu jeho právními účinky hrozí vážná újma.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

5. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
6. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
7. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.
8. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek; zaprvé výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zadruhé přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
9. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, která je nepoměrně větší, než újma, která může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného žalobce; postačuje přitom předpoklad tvrzené újmy. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, č. j. 8 As 203/2020-78, *„[n]ávrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a osvědčen, protože je to stěžovatel, který je povinen tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (viz usnesení ze 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20). (...) skutečnosti, z nichž je hrozící újma dovozována, se musí týkat zejména bezprostřední budoucnosti (...).“* K závažnosti hrozící újmy pak v usnesení ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012-30, Nejvyšší správní soud uvedl, že *„[d]ůvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.“* Aby tedy žalobce dostal své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a za jak intenzivní by takovou újmu pociťoval. Musí dále prokázat, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozhodnutím obává, by pro něj byl zásadním zásahem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7). Ačkoliv byly

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

tyto závěry vyřčeny ve vztahu k odkladnému účinku kasační stížnosti, uplatní se *mutatis mutandis* i na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Žalobce je tedy pro úspěšnost svého návrhu povinen tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy. Tvrdit a osvědčovat rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je naopak úkolem žalovaného. Soud tedy není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. 2 Azs 163/2017-20).

10. Z výroku II bodu 1 napadeného rozhodnutí soud zjistil, že studna měla být odstraněna do 31. 12. 2023. Žalobce nijak konkrétně nezpochybnil, že by tato podmínka pro odstranění studny, stanovená v napadeném rozhodnutí, nebyla splněna. Soud tedy vycházel z toho, že v současné době je studna již odstraněna. Přiznání odkladného účinku žalobě tak nemůže mít žalobcem zamýšlené důsledky, neboť již došlo ke zkonsumování právních účinků napadeného rozhodnutí a jejich odložení by nemohlo mít žádný vliv na faktický stav v území. Jinak řečeno, lze důvodně vycházet z toho, že studna je v současné době fakticky odstraněna, a proto nemá smysl odkládat právní účinky napadeného rozhodnutí. S ohledem na faktický stav, kdy studna již byla odstraněna, nebyla splněna ani podmínka, že by žalobci právními účinky napadeného rozhodnutí hrozila v současné době bezprostřední, reálná a závažná újma.
11. Protože nebyla splněna již první podmínka pro vyhovění žalobcovu návrhu, nezabýval se soud újmou, jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám, ani případným rozporem přiznání odkladného účinku žalobě s důležitým veřejným zájmem.
12. Protože soud žalobě nepřiznal odkladný účinek, nevyžadoval soud vyjádření žalovaného k žalobcovu návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě (srov. § 73 odst. 2 s. ř. s. *a contrario*).
13. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (srov. § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
14. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).
15. K výroku II. tohoto usnesení soud uvádí, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě podléhá podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. „Povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku proto vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatelí uložena povinnost soudní poplatek zaplatit. Krajský soud tak je v usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku současně povinen výrokem uložit žalobci povinnost zaplatit poplatek za tento návrh, a to ve výši 1 000 Kč podle položky 20 sazebníku poplatků. Tento soudní poplatek je splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích)“ (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, bod 23). Proto soud žalobci výrokem II. tohoto usnesení uložil povinnost zaplatit předmětný soudní poplatek. Soudní poplatek lze zaplatit nejen převodem na uvedený bankovní účet soudu, ale i tak, že soudu bude doručeno podání opatřené kolkovými známkami výše uvedené hodnoty, vydanými před 1. 1. 2024. V této souvislosti soud poučuje žalobce, že účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. a § 104 odst. 2 s. ř. s.].

Plzeň 19. září 2024

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu